

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน
- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวน ให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด
- สกศคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสกศคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอก

แบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

- พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

- สกศคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

- เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ ๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	๓. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค
	๔. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	● คำคล้องจอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อย กรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่ม จาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตาม คำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้าน และในโรงเรียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	● การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	๔. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน
	๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
	๖. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอร้องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีตัวการันต์ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ● คำที่มี รร ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	● การแต่งประโยค ● การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ
	๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	● คำคล้องจอง
	๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒		
	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน	● บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในห้องเรียน - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย - คำที่มีตัวการ์ตูน - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฎ
	๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น
	๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	- เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	● การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	● การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	● การเขียนบันทึกประจำวัน
	๔. เขียนจดหมายลาครู	● การเขียนจดหมายลาครู
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๖. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง
	๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขอร้อง การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดชักถาม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
		● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฦ ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการันต์ ● ความหมายของคำ
	๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. แต่งประโยคง่ายๆ	● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	● คำคล้องจอง ● คำขวัญ
	๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. ระบุงู้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	● วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	● การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	๒. พุดสรุปความจากการฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ
	๓. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ป.๔	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	
	๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
ป.๔	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
	๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	๖. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	
	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
	๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	● การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	● การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	๗. กรอกรับรายการต่างๆ	● การกรอกรับรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกลงจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่า - บทความ
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	● ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๕	๑. สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	
	๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
		- คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ ● การอ่านเร็ว
ป.๖	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	๗. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	● การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู	● การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจใน จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่ - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๕. พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	● การพูดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การโต้เถียง

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	● คำราชาศัพท์ ● ระดับภาษา ● ภาษาถิ่น
	๓. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๔. ระบุลักษณะของประโยค	● กลุ่มคำหรือวลี ● ประโยคสามัญ ● ประโยครวม ● ประโยคซ้อน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับประถมศึกษา

รายวิชาพื้นฐาน

ท๑๑๑๐๑	ภาษาไทย ๑	จำนวน	๒๐๐	ชั่วโมง
ท๑๒๑๐๑	ภาษาไทย ๒	จำนวน	๒๐๐	ชั่วโมง
ท๑๓๑๐๑	ภาษาไทย ๓	จำนวน	๒๐๐	ชั่วโมง
ท๑๔๑๐๑	ภาษาไทย ๔	จำนวน	๑๖๐	ชั่วโมง
ท๑๕๑๐๑	ภาษาไทย ๕	จำนวน	๑๖๐	ชั่วโมง
ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย ๖	จำนวน	๑๖๐	ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ แล้วสามารถตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ และมีมารยาทในการเขียน

ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม จับใจความจากเรื่องที่ฟัง และดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง โดยตอบคำถาม เล่าเรื่อง พูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึก พูดแนะนำตนเอง ขอความช่วยเหลือ กล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ และต่อคำคล้องจองง่ายๆ

บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ป.๑/๑ , ป.๑/๒ , ป.๑/๓ , ป.๑/๔ , ป.๑/๕ , ป.๑/๖ , ป.๑/๗ , ป.๑/๘
ท ๒.๑	ป.๑/๑ , ป.๑/๒ , ป.๑/๓
ท ๓.๑	ป.๑/๑ , ป.๑/๒ , ป.๑/๓ , ป.๑/๔ , ป.๑/๕
ท ๔.๑	ป.๑/๑ , ป.๑/๒ , ป.๑/๓ , ป.๑/๔
ท ๕.๑	ป.๑/๑ , ป.๑/๒

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียง และบอกความหมายของคำพื้นฐาน คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ แล้วสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดแสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติ ตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะ และมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์ และเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม จับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้ และความบันเทิง โดยเล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญ ตั้งคำถามและตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดู พูดแนะนำตนเอง ขอความช่วยเหลือ กล่าวคำขอบคุณ กล่าวคำขอโทษ พูดขอรับรองในโอกาสต่าง ๆ เล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ แต่งประโยค และเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะของคำคล้องจอง และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน-ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล

ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรอง สำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔ , ป.๒/๕ , ป.๒/๖ , ป. ๒/๗ , ป.๒/๘
ท ๒.๑	ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔
ท ๓.๑	ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔ , ป.๒/๕ , ป.๒/๖ , ป.๒/๗
ท ๔.๑	ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓ , ป.๒/๔ , ป.๒/๕
ท ๕.๑	ป.๒/๑ , ป.๒/๒ , ป.๒/๓

รวมทั้งหมด ๒๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำพื้นฐาน คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ แล้วสามารถตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ

อ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ และมีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจง เต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ได้อย่างชัดเจน เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำภาพ และหัวข้อที่กำหนด และมีมารยาทในการเขียน

จับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง โดยสามารถเล่า รายละเอียดบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดแนะนำตนเอง พุดแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน พุดแนะนำ เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน พุดในโอกาสต่างๆ เช่น ขอร้อง ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ปฏิเสธ ซักถาม และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ระบุนิยาม และหน้าที่ของคำนาม คำสรรพนาม และคำกริยาในประโยค แต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชม วัฒนธรรมท้องถิ่น และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ป.๓/๑ , ป.๓/๒ , ป.๓/๓ , ป.๓/๔ , ป.๓/๕ , ป.๓/๖ , ป.๓/๗ , ป.๓/๘ , ป.๓/๙
ท ๒.๑ ป.๓/๑ , ป.๓/๒ , ป.๓/๓ , ป.๓/๔ , ป.๓/๕ , ป.๓/๖
ท ๓.๑ ป.๓/๑ , ป.๓/๒ , ป.๓/๓ , ป.๓/๔ , ป.๓/๕ , ป.๓/๖
ท ๔.๑ ป.๓/๑ , ป.๓/๒ , ป.๓/๓ , ป.๓/๔ , ป.๓/๕ , ป.๓/๖
ท ๕.๑ ป.๓/๑ , ป.๓/๒ , ป.๓/๓ , ป.๓/๔

รวมทั้งหมด ๓๑ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงและอธิบายความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง จับใจความจากสื่อต่างๆ ตามเวลาที่กำหนด แล้วสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น คาดคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนคำขวัญและคำแนะนำโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อน และบิดามารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน จับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ แล้วพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการดู การฟัง การสนทนา และมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

สะกดคำ และบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์ในประโยค แต่งประโยค ๒ ส่วน และประโยค ๓ ส่วนได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งกลอนสี่และคำขวัญ บอกความหมายของคำพังเพยและสุภาษิต และเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่านวรรณคดี เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ร้องเพลงพื้นบ้านและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗ , ป.๔/๘
ท ๒.๑	ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗ , ป.๔/๘
ท ๓.๑	ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖
ท ๔.๑	ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔ , ป.๔/๕ , ป.๔/๖ , ป.๔/๗
ท ๕.๑	ป.๔/๑ , ป.๔/๒ , ป.๔/๓ , ป.๔/๔

รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่าน อย่างหลากหลาย อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ แล้วสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียน คำขวัญ คำอวยพร คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอนโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา กรอกรับรายการได้แก่ ใบฝากเงิน และใบถอนเงิน ธนาณัติ แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

จับใจความของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ แล้วสามารถพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึก ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่าง มีเหตุผล พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ระบุชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท คำสันธาน และคำอุทานในประโยค จำแนกส่วนประกอบ ของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศ ใน ภาษา ไทย แต่ ง ก า พ ย ี ย า นี ๑ ๑ และ ใช้ ส ำ น ว น ได้ ถู ก ต้ อ ง สรุปเรื่อง อธิบายคุณค่า ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑	ป.๕/๑ , ป.๕/๒ , ป.๕/๓ , ป.๕/๔ , ป.๕/๕ , ป.๕/๖ , ป.๕/๗ , ป.๕/๘
ท ๒.๑	ป.๕/๑ , ป.๕/๒ , ป.๕/๓ , ป.๕/๔ , ป.๕/๕ , ป.๕/๖ , ป.๕/๗ , ป.๕/๘ , ป.๕/๙
ท ๓.๑	ป.๕/๑ , ป.๕/๒ , ป.๕/๓ , ป.๕/๔ , ป.๕/๕
ท ๔.๑	ป.๕/๑ , ป.๕/๒ , ป.๕/๓ , ป.๕/๔ , ป.๕/๕ , ป.๕/๖ , ป.๕/๗
ท ๕.๑	ป.๕/๑ , ป.๕/๒ , ป.๕/๓ , ป.๕/๔

รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร อ่านจับใจความเรื่องอย่างหลากหลายจากสื่อต่างๆ โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำและปฏิบัติตาม อ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ อ่านหนังสือตาม ความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ และมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนคำขวัญ คำอวยพร และประกาศ โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการ ได้แก่ แบบคำร้อง ใบสมัครศึกษาต่อ แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดู และการสนทนา พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

วิเคราะห์ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ทั้งคำราชาศัพท์ ระดับภาษา และภาษาถิ่น รวบรวม และบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ระบุลักษณะของประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน รวมทั้งกลุ่มคำหรือวลี แต่กลอนสุภาพ และวิเคราะห์ เปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น แสดงความคิดเห็นและอธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔ , ป.๖/๕ , ป.๖/๖ , ป.๖/๗ , ป.๖/๘ , ป.๖/๙
- ท ๒.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔ , ป.๖/๕ , ป.๖/๖ , ป.๖/๗ , ป.๖/๘ , ป.๖/๙
- ท ๓.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔ , ป.๖/๕ , ป.๖/๖
- ท ๔.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔ , ป.๖/๕ , ป.๖/๖
- ท ๕.๑ ป.๖/๑ , ป.๖/๒ , ป.๖/๓ , ป.๖/๔

รวมทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างวิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อัตราส่วนคะแนน ๗๐ : ๓๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย เตรียมพร้อมดี ไม่มีปัญหา	ท ๔.๑ ป.๑/๑	ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง ตัวอักษรไทยมีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ซึ่งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ใช้ประสมคำให้มีความหมาย	๖	(๒) ๒
๒	สระ -า	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -า ออกเสียงอา เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -า	๕	(๑) ๑
	สระ -ิ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำสระ -ิ ออกเสียง อี เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -ิ	๕	(๑) ๑
	สระ -ู	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -ู ออกเสียง อุ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างล่างพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วย สระ -ู	๔	(๑) ๑
	สระ -เ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -เ ออกเสียง เอ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วย สระ -เ	๕	(๒) ๑ ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๓	สระ แ-	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ แ- ออกเสียง แอ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ แ-	๕	(๑) ๑
	สระ โ-	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ โ- ออกเสียง โอ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ โ-	๕	(๒) ๑ ๑
	สระ -อ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -อ ออกเสียง ออ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -อ	๕	(๒) ๑ ๑
๔	สระ ุ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ ุ ออกเสียง อุ เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างล่างพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ ุ	๔	(๑) ๑
	สระ -ิ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -ิ ออกเสียง อิ เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -ิ	๕	(๑) ๑
	สระ -ี	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -ี ออกเสียง อี เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -ี	๔	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๕	สระ ไ- ไม้มลาย	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ ไ- ออกเสียง ไอ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ย สะกด เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ ไ-	๔	(๒) ๑ ๑
	สระ ไ- ไม้ม้วน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ ไ- ออกเสียงเหมือนสระ ไ- เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ประกอบด้วยสระ ไ- ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมี ๒๐ คำ	๔	(๑) ๑
๖	สระ - ^๕	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ^๕ ออกเสียง อือ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ประกอบด้วยเสียง อือ แต่ไม่มีตัวสะกดจะใช้รูป - ^๕ อ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ - ^๕ และ - ^๕ อ	๕	(๑) ๑
	สระ - ^๖ า	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ^๖ า ออกเสียง อำ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ม สะกด เป็นสระเสียงสั้น เขียน °ไว้ข้างบนพยัญชนะต้น และเขียน - ำ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ - ^๖ า	๔	(๑) ๑
	สระ - ^๗ า	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ^๗ า ออกเสียง เอา ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ว สะกด เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ^๗ ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน - ^๗ า ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ - ^๗ า	๔	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	สระ เีย	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ เีย ออกเสียง เอีย เป็นสระเสียงยาว เขียน - ไ้วข้างหน้า พยัญชนะต้น เขียน - ใ้วข้างบน พยัญชนะต้น และเขียน -ย ใ้วข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เีย	๔	(๑) ๑
	สระ เอือ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ เอือ ออกเสียง เอือ เป็นสระเสียงยาว เขียน - ไ้วข้างหน้า พยัญชนะต้น เขียน - ใ้วข้างบน พยัญชนะต้น และเขียน -อ ใ้วข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เอือ	๔	(๑) ๑
๒๔	วรรณคดีและวรรณกรรม ๑ นักอ่านคนเก่ง ๒ กล่อมน้องนอน ๓ นิทานพาเพลิน ๔ บ้านและครอบครัว ๕ โรงเรียนของเรา ๖ เพื่อนกัน ๗ สิ่งแวดล้อมรอบตัว ๘ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๑.๑ ป.๑/๔ ท ๑.๑ ป.๑/๕ ท ๑.๑ป.๑/๖ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	การอ่านและการฟังวรรณคดีและวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กให้ได้ข้อคิดที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๗	(๘) ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑
สรุปบททวนสอบกลางปี				๒	๑๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๗	สระ - ัว	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ัว ออกเสียง อัว เป็นสระเสียงยาว เขียน - ัวข้างบน พยัญชนะต้น และเขียน - ัว ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ - ัว	๕	(๒) ๑ ๑
	สระ - ะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ะ ออกเสียง อะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง อะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป - ะ เขียน ัวข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ - ะ และ - ะ	๕	(๒) ๑ ๑
๘	สระ - ะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ะ ออกเสียง เอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ะ ัวข้างหน้า พยัญชนะต้น และเขียน - ะ ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง เอะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป - ะ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ - ะ และ - ะ	๕	(๑) ๑
	สระ - ะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ - ะ ออกเสียง แอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ะ ัวข้างหน้า พยัญชนะต้น และเขียน - ะ ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง แอะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป - ะ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ - ะ และ - ะ	๔	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๙	สระ -าะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -าะ ออกเสียง เอาะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ัวข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน - าะ ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -าะ	๔	(๑) ๑
	สระ -โอะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -โอะ ออกเสียง โอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ัวข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน - ะ ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง โอะ ถ้ามีตัวสะกดจะ ไม่ปรากฏรูปสระ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -โอะ	๕	(๑) ๑
	สระ -เออะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -เออะ ออกเสียง เออะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน - ัวข้างหน้าพยัญชนะต้นและเขียน - ะ ัวข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -เออะ	๔	(๑) ๑
	สระ -เออ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	สระ -เออ ออกเสียง เออ เป็นสระเสียงยาว คำที่ประสมด้วยเสียง เออ ถ้าไม่มีตัวสะกด จะใช้รูป -เออ ถ้ามี ย สะกด จะใช้รูป -เอย ถ้ามีตัวสะกดอื่น ๆ จะใช้รูป -เีย คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -เออ -เอย และ -เีย	๕	(๑) ๑
๑๐	มาตรา ก กา	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา ก กา	๔	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๑	มาตรา กง	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ง เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา กง	๔	(๑) ๑
๑๒	มาตรา กม	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ม เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา กม	๔	(๑) ๑
๑๓	มาตรา เกย	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ย เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา เกย	๔	(๑) ๑
๑๔	มาตรา เกอว	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ว เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา เกอว	๔	(๑) ๑
๑๕	มาตรา กน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง น ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ น ณ ญ ร ล พ เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กน	๕	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๖	มาตรา กก	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง ก ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ ก ข ค ฃ เป็น ตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กก	๕	(๑) ๑
๑๗	มาตรา กบ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง บ ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ บ ป พ ฟ ภ เป็น ตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กบ	๕	(๑) ๑
๑๘	มาตรา กด	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง ด ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ ด จ ช ฌ ฎ ฏ ช ฌ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็น ตัวสะกดจัดเป็นคำในมาตรา กด	๕	(๑) ๑
๑๙	อักษรควบและ อักษรนำ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	๑. คำอักษรควบมีพยัญชนะต้น ๒ ตัวที่ออกเสียงพร้อมกัน ๒. คำอักษรนำมีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ออกเสียงเหมือนมี ห นำ บาง คำออกเสียงครั้งเดียว บางคำออกเสียงสองครั้ง	๔	(๑) ๑
๒๐	การผันคำ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	การผันคำใช้เสียงและรูป วรรณยุกต์ ทำให้เสียงและ ความหมายของคำเปลี่ยนไป	๓	(๑) ๑
๒๑	คำคล้องจอง	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๔	คำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกด จะต้องมีเสียงสระเหมือนกัน ส่วน คำคล้องจองที่มีตัวสะกดต้องมี เสียงสระและเสียงตัวสะเหมือนกัน	๓	(๑) ๑

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๒๒	การแต่งประโยค	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๓	ประโยคจะมีคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป และบอกให้ทราบว่า ใครทำอะไรหรือเป็นอย่างไร	๔	(๒) ๑ ๑
๒๓	การฟัง การดู และการพูด	ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๓ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๓.๑ ป.๑/๕	ทักษะการฟัง การดู และการพูด เป็นพื้นฐานการใช้ภาษาที่สำคัญ นำไปสู่การพัฒนาการอ่าน และการเขียน	๖	(๕) ๑ ๑ ๑ ๑ ๑
สรุปบททวนปลายปี				๒	๓๐
รวม				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างวิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
อัตราส่วนคะแนน ๗๐ : ๓๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	ตัวอักษรไทย	ท ๔.๑ ป.๒/๑	พยัญชนะไทยที่มีระดับเสียงอักษรสูงมี ๑๑ ตัว มีระดับเสียงอักษรกลางมี ๙ ตัว และมีระดับเสียงอักษรต่ำมี ๒๔ ตัว แบ่งตามระดับเสียงเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ สระในภาษาไทยมีทั้งรูปและเสียงสระบางเสียงมีหลายรูปวรรณยุกต์เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำบางคำอาจไม่มีวรรณยุกต์ แต่ทุกคำต้องมีเสียงวรรณยุกต์เลขไทยเป็นตัวอักษรไทยแบบหนึ่งที่ใช้แทนจำนวน	๗	๒ (๑)
๒	มาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา มาตราที่ ๑.แม่ ก กา	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำที่ไม่มีตัวสะกดจัดเป็นคำในมาตรา ก กา การอ่านสะกดคำทำให้รู้ส่วนประกอบของคำ ความหมายของคำทำให้สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนคำและบอกความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง การฝึกคัดลายมือทำให้เขียนหนังสือได้สวยงามและถูกต้อง และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำในมาตรา	๓๕	๙ (๒) (๒) (๒) (๓)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	มาตราที่ ๒.แม่ กง		คำที่มี ง เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กง การอ่านสะกด คำ ทำให้ เข้าใจ ส่วนประกอบของคำการอ่านออกเสียงคำชัดเจนทำให้เข้าใจ ความหมายของคำ การเขียนคำมาตรา กง ตามความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้ คำในภาษาไทย การฝึกคัดลายมือทำให้เขียนหนังสือได้สวยงาม ถูกต้อง และ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำในมาตรา กง รวมอยู่ด้วย		
	มาตราที่ ๓.แม่ กม		คำที่มี ม เป็นตัวสะกดจัดเป็นคำในมาตรา กม การอ่านสะกด คำ ทำให้ เข้าใจ ส่วนประกอบของคำการเขียนคำมาตรา กม ตามความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้ คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง เป็นการฝึกให้รู้จักคำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น การฝึกคัดลายมือทำให้เขียนหนังสือได้สวยงาม และถูกต้อง และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่อยู่ในมาตรา กม รวมอยู่ด้วย		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	มาตราที่ ๔.แม่ เกย		คำที่มี ย เป็นตัวสะกดจัดเป็นคำใน มาตรา เกยการอ่าน สะกดคำ ทำให้เข้าใจส่วนประกอบของคำ การเขียนคำ มาตรา เกย ตามความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง และการฝึกคัดลายมือทำให้เขียนหนังสือได้สวยงามและการเขียนคำ มาตรา เกย ที่มี ความหมายตาม เนื้อเรื่อง เป็นการฝึกให้ใช้คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำในมาตรา เกย รวมอยู่ด้วย		
	มาตราที่ ๕.แม่ เกย		คำที่มี ว เป็นตัวสะกดจัดเป็นคำในมาตรา เกอว การอ่าน สะ ก ด คำ ทำ ให้ เข้าใจ ส่วนประกอบของคำการเขียน คำ มาตรา เกอว ตาม ความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง และเป็น การฝึกเขียนคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ ทำให้เขียนคำได้คล่องแคล่ว การคัดลายมือเป็นการฝึกให้เขียนตัวอักษรไทยอย่างถูกต้อง และสวยงาม		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๓	มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตราที่ ๑ แม่ กก	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำที่มี ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด ซึ่งออกเสียงเหมือน ก สะกด จัดเป็นคำในมาตรา ก ก แ ล ะ คำ ที่ ใช้ ใน ชีวิตประจำวันมีคำที่อยู่ในมาตรา กก การอ่าน ออกเสียงคำแต่ละคำจะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน มาตรา กก มีตัวสะกดหลายตัว จึงต้องสังเกตและเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง การคัดลายมือเป็นการฝึกให้เขียนตัวอักษรไทยอย่างถูกต้องและสวยงาม	๒๘	๙ (๒) (๒) (๓) (๒)
	มาตราที่ ๒ แม่ กค		คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง ด จัดเป็นคำในมาตรา กค คำในมาตรา กค มีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดได้หลายตัว ซึ่งออกเสียงเหมือน ด สะกด การเขียนสะกดคำถูกต้อง ทำให้ คำ สื่อความหมายได้ถูกต้อง การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องสวยงามและคล่องแคล่ว คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่อยู่ในมาตรา กค		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	มาตราที่ ๓ แม่ กน		คำที่มี น ญ ณ ร ล ห เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กน คำในมาตรา กน มีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดได้หลายตัว ซึ่งออกเสียงเหมือน น สะกด การเขียนสะกดคำถูกต้อง ทำให้ คำสื่อความหมายได้ถูกต้อง การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องสวยงาม และคล่องแคล่วการเขียนคำใน มาตรา กน ตามความหมาย เป็นการฝึกให้ใช้คำในภาษาไทยอย่างถูกต้อง		
	มาตราที่ ๔ แม่ กบ		คำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กบ ทุกตัวออกเสียงเหมือน บ สะกดการเขียนสะกดคำถูกต้อง ให้คำสื่อความหมายได้ถูกต้อง การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องสวยงามและคล่องแคล่ว ภาษาล้านเป็นภาษาไทยที่เราควรศึกษา		
๔	การผันอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ	ท ๑.๑ ป.๒/๑	การผันอักษร เป็นการเปลี่ยนเสียงคำต่างๆ ตามวรรณยุกต์ให้ได้คำใหม่มีความหมายแตกต่างจากเดิม อักษรสูงผัน	๗	๒ (๒)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ได้ ๓ เสียง อักษรกลางผันได้ ๕ เสียง และอักษรต่ำผันได้ ๓ เสียง การอ่านออกเสียงคำตามรูปวรรณยุกต์ของอักษรแต่ละหมู่อย่างถูกต้องเป็นพื้นฐานการเขียนคำให้ถูกต้อง คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ มีรูปและเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกัน บางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน บางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรหมู่ต่างๆ การเขียนคำได้ถูกต้องและสวยงาม จะทำให้อ่านง่าย และเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง		
๕	คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน โดยมี ร ล ว ควบพยัญชนะตัวอื่น และอ่านออกเสียงกล้ำกันชัดเจน จัดเป็นคำควบกล้ำแท้ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน มี ร ควบพยัญชนะตัวอื่น แต่อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นตัวหน้าเพียงตัวเดียว หรือออกเสียง ทร เป็น ซ คำควบกล้ำแท้ที่อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ๒ ตัวกล้ำกัน คำควบกล้ำ	๗	๒ (๑) (๑)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ตัวหน้าเพียงตัวเดียว ไม่ออกเสียง ร ส่วน ทร ออกเสียงเป็น ช การเขียนคำถูกต้อง ทำให้เข้าใจความหมายถูกต้อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำต้องฝึกเขียนและอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตรงตามความหมาย การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้อง สวยงาม และคล่องแคล่วขึ้น คำควบกล้ำมีทั้งควบกล้ำแท้ที่ออกเสียงพยัญชนะต้น ๒ ตัวกลั่นกันชัดเจน และควบกล้ำไม่แท้ที่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นตัวหน้า หรือ ทร ออกเสียงเป็น ช ซึ่งต้องอ่านและเขียนให้ถูกต้อง		
๖	คำที่มีอักษรนำ	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัว ประสมสระเดียวกัน บางคำออกเสียง ๒ พยางค์ บางคำออกเสียงพยางค์เดียวเรียกว่าอักษรนำ พยัญชนะต้นตัวแรกจะเป็นอักษรกลางหรืออักษรสูง คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำอ่านออกเสียง ๒ พยางค์ พยางค์แรกออกเสียง อะ กิ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียง เหมือนมี ห นำ ส่วนอักษรต่ำ	๗	๒ (๑) (๑)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ออกเสียง ๑ พยางค์ การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำให้ ถูกต้อง สังเกตพยัญชนะต้น คำที่มี อักษรนำมีความหมายแตกต่างกัน การอ่านออกเสียงและเขียนคำที่มีอักษรนำ ต้องอ่านและเขียนให้ถูกต้อง จะสื่อความได้ตรงตามความหมาย การใช้คำในการสื่อสารต้องใช้ให้ถูกต้องตามความหมาย การฝึก คัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้อง สวยงาม และคล่องแคล่วขึ้น คำที่มีอักษรนำจะมีอักษรกลางนำอักษรต่ำและอักษรสูงนำอักษรต่ำ ซึ่งสามารถอ่านออกเสียงพยางค์เดียว หรืออ่านออกเสียง ๒ พยางค์		
๗	คำที่มีตัวการันต์	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับเพื่อไม่ให้อ่านออกเสียง พยัญชนะ ตัวนั้น เรียกว่าตัวการันต์ คำที่มี ตัวการันต์ จะอยู่ท้ายคำ คำบางคำมีตัวการันต์ ๑ ตัว พยัญชนะ ๒ ตัว และบางคำมีตัวการันต์เป็นพยัญชนะและสระการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวการันต์ จะไม่ออกเสียงพยัญชนะและ	๗	๒ (๑) (๑)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			สระที่มีไม้ทัณฑฆาต กำกับอยู่ การเขียน คำและเข้าใจ ความหมาย คำที่มีตัวการันต์อย่างถูกต้อง จะทำให้สื่อความหมายได้ถูกต้อง การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้อง สวยงามและคล่องแคล่วขึ้น สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง คำที่มีตัวการันต์ จะมีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง เนื่องจากมีไม้ทัณฑฆาต กำกับอยู่บนพยัญชนะตัวนั้น		
๘	คำที่มี รร	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	การเขียน คำและเข้าใจ ความหมายของคำที่มี รร อย่างถูกต้อง จะทำให้ใช้คำได้ถูกต้อง คำที่มี รร ไม่มีตัวสะกด และ คำที่ใช้ บรร อ่านออกเสียงเหมือนพยัญชนะต้นประสมสระ -ะ และมี น สะกด ส่วนคำที่มี รร มีตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ประสมสระ -ะ เช่นกัน แต่เป็นเสียงตัวสะกดของคำนั้นๆ	๗	๒ (๑) (๑)
สรุปบททวนภาพรวม (สอบกลางปี)				๑	๑๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๙	คำที่มีพยัญชนะและสระ ที่ไม่ออกเสียง	ท ๑.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำที่มีพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง นอกจากคำควบกล้ำไม่แท้แล้ว ส่วนใหญ่ไม่ออกเสียงตัวสะกดตัวที่ ๒ คือ ร และบางคำไม่ออกเสียง ห คำที่มีสระที่ไม่ออกเสียงมีสระ -ิ และสระ -ุ ต้องสังเกต จดจำ และอ่าน ออกเสียงให้ถูกต้อง คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียงล้วนมีความหมายที่ต้องเรียนรู้และใช้คำให้ถูกต้อง การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องสวยงาม และคล่องแคล่วขึ้น	๗	๒ (๑) (๑)
๑๐	คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน	ท ๔.๑ ป.๒/๒	คำในภาษาไทยมีคำที่มีความหมาย ตรงข้ามกันต้องศึกษาความหมายของคำ เพื่อพูด เขียน สื่อสารได้ถูกต้อง การอ่าน ออกเสียงและศึกษาความหมายของคำที่มีความหมายตรงข้ามกันเป็นพื้นฐานการเขียนคำให้ถูกต้อง การเขียนคำที่มีความหมายตรงข้ามกันได้ถูกต้อง ทำให้สื่อความหมายถูกต้อง การเข้าใจความหมายของคำที่มีความหมายตรงข้ามกันเป็นพื้นฐานการใช้คำให้ถูกต้อง การเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในข้อความ ทำให้เข้าใจความหมายของข้อความนั้น	๗	๒ (๒)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๑	คำคล้องจอง	ท ๔.๑ ป.๒/๔	คำที่มีเสียงสระและเสียงตัวสะกดเหมือนกันเรียกว่า คำคล้องจองการต่อคำคล้องจองต้องมีเสียงสระและเสียงตัวสะกดเหมือนกัน การอ่านออกเสียงคำคล้องจอง เป็นพื้นฐานการฝึกแต่งคำคล้องจองให้ถูกต้อง ลักษณะของคำคล้องจอง เป็นคำที่มีสระเสียงเดียวกัน ถ้ามีตัวสะกดต้องอยู่ในมาตราเดียวกันด้วย การฝึกคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอจะทำให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องสวยงาม และคล้องแคล่วขึ้น นอกจากนี้คำคล้องจองทำให้ภาษาไทยมีความไพเราะ	๗	๒ (๒)
๑๒	ภาษาไทย มาตรฐาน ภาษาถิ่น	ท ๔.๑ ป.๒/๕	ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาไทยที่ใช้พูด เขียนติดต่อสื่อสารโดยทั่วไป ส่วนภาษาถิ่นเป็น ภาษาที่ใช้พูดสื่อสารกันภายในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง แบ่งตามลักษณะภูมิภาค ได้เป็น ๓ ภาษา คือ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน (ตะวันออกเฉียงเหนือ) และ	๗	๒ (๒)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			การเรียนรู้ภาษาไทยด้วยวิธีเล่นให้สนุก และได้รับความรู้ควบคู่กัน ช่วยพัฒนาความคิดในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ แม้มีพระคุณยิ่งใหญ่ ลูกต้องทดแทนพระคุณแม่ เด็กดีต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองจะต้องแบ่งจังหวะคำตามลักษณะคำประพันธ์ และออกเสียงคำต่างๆ ให้ถูกต้อง ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของบทร้อยกรองได้ถูกต้องด้วย ทุกคนชอบฟังคำพูดที่ไพเราะ คนที่พูดดีจะมีแต่คนชื่นชม ธรรมชาติมีความงามและมีคุณค่า ผู้ที่ติดตามข่าวอยู่เสมอจะมีความรอบรู้และทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านอย่างสม่ำเสมอเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและช่วยพัฒนาความคิด		
	การอ่าน เรื่องที่ ๒ การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ		การปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันเป็นมารยาทอันพึงปฏิบัติ การปฏิบัติตามป้ายประกาศคำสั่ง ข้อแนะนำที่เป็นมารยาทที่ควรปฏิบัติ เพราะเป็นกติกา		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ของสังคมที่จะทำให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขและปลอดภัยและการอ่านข้อเสนอแนะการใช้ของเครื่องใช้ต่างๆให้เข้าใจ และปฏิบัติอย่างถูกต้อง ทำให้ผู้ใช้ปลอดภัยและเครื่องใช้คงทน		
	เรื่องที่ ๓ บท ร้องเล่น ในท้องถิ่นสำหรับเด็ก		บทร้องเล่นเป็นเพลงง่ายๆ สำหรับเด็กที่สืบทอดกันมาแต่โบราณบทร้องเล่น รี้ข้าวสาร มอญซ่อนผ้า งูกินหางเป็นบทร้องเล่นที่ประกอบการละเล่น การเล่นจ้ำจี้มี บทร้องเล่นที่ใช้ประกอบหลายบท การร้องบทร้องเล่นช่วยสืบทอด บทร้องเล่นให้อยู่คู่เด็กไทย		
	เรื่องที่ ๔ บท อาชยาน		การมีน้ำใจช่วยเหลือและเอื้อเฟื้อต่อเพื่อน คนและสัตว์ ต้องพึ่งพา จึงต้องช่วยกันรักษาป่า เป็นข้อคิดจาก บทอาชยานที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การท่องจำบทอาชยานเพื่อฝึกความจำและให้นำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	เรื่องที่ ๕มารยาทการอ่าน		มารยาทในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในการอ่าน เพราะจะทำให้ผู้อ่านได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ และไม่รบกวนผู้อื่นด้วย		
๑๔	เรื่องที่ ๑ การแต่งประโยค	ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๓ ท ๔.๑ ป.๒/๓	การนำคำไปเรียบเรียงเป็นประโยคที่ถูกต้องทำให้สื่อสารกับผู้อื่นได้ ประโยคต่างๆ เป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสาร การแต่งประโยคขอเรื่องและประโยคแสดงความต้องการ ต้องเลือกใช้คำให้สุภาพและเหมาะสม	๑๒	๖ (๒) (๒) (๒)
	การเขียน เรื่องที่ ๒ การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์		การช่วยเหลือนงานบ้านเป็นประสบการณ์ที่นำมาเขียนถ่ายทอดได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นประสบการณ์ที่นำมาเขียนเรื่องสั้นๆได้ การประกอบอาหารเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งที่นำมาเขียนเป็นเรื่องสั้นๆได้ การเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นด้วยตนเองเป็นพื้นฐานในการเขียนเรื่องจากประสบการณ์		
	เรื่องที่ ๓ การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ		ความคิดและจินตนาการทำให้เขียนเรื่องราวได้หลากหลาย		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	เรื่องที่ ๔ มารยาทในการเขียน		การมีมารยาทในการเขียนจะทำให้งานเขียนมีคุณภาพเป็นที่ชื่นชมของผู้ที่ได้อ่านงานเขียนนั้น		
๑๕	เรื่องที่ ๑ การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน	ท ๓.๑ ป.๒/๑ ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓ ท ๓.๑ ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๕ ท ๓.๑ ป.๒/๖ ท ๓.๑ ป.๒/๗	การเป็นผู้ฟังที่ดีต้องตั้งใจฟังอย่างมีสมาธิ และฟังอย่างมีมารยาทเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังให้เข้าใจจะได้นำไป ปฏิบัติได้ ถูกต้องเหมาะสม และเกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น เรื่องที่ฟังจะมีทั้งใจความสำคัญ และรายละเอียดที่ขยายความ ผู้ฟังต้องจับประเด็นสำคัญของข้อความที่ฟังให้ได้ ต้องหมั่นฝึกฝนด้วยการตั้งใจ ฟังจนเข้าใจและ จับใจความสำคัญของข้อความหรือเรื่องที่ฟังเพื่อนำไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง	๒๙	๗ (๑) (๑) (๑) (๑) (๑) (๑) (๑)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
	เรื่องที่ ๒ การจับใจความ และพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก จากเรื่องที่ฟัง และ		การฟังเรื่องที่มีคนเล่าให้ฟัง ต้องจับใจความให้ได้ว่ากล่าวถึง อะไร อย่างไร ได้ประโยชน์ หรือข้อคิดจากเรื่องอย่างไร เมื่อฟังหรือดูเรื่องราวต่างๆ ต้อง จับใจความให้ได้เพื่อ นำไปถ่ายทอดได้ว่าเรื่องราว นั้นเป็นอย่างไร มีข้อคิดที่จะ นำไปใช้จริงอย่างไรผู้มีนิสัย พาลย่อมพาลหาเรื่อง		
	การฟัง การดู และ การพูด เรื่องที่ ๓ การ พูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน		การพูดแนะนำตนเองด้วย คำพูดที่สุภาพ ไพเราะ และ หน้าตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็น พื้นฐานในการสร้างมิตรภาพ และความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การพูดแนะนำตนเองอย่าง สุภาพเป็นมารยาทของคนไทย เมื่อเราแนะนำตนเองกับ		
			ผู้อื่นแล้ว เราควรจะได้สร้าง มิตรกับเพื่อนด้วยการพูดจา สุภาพ และจริงใจ การเรียบ เรียงคำพูดและข้อความในเรื่อง ที่พูดอย่างมีเนื้อหาสาระและ เป็นลำดับชัดเจนจะทำให้ สามารถสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้ตามความประสงค์ของผู้พูด		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			การพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ ต้องพูดชัดเจน ตรงประเด็น การอยู่ร่วมกันเราต้องคำนึงถึง มารยาทที่ดี คือ ต้องกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งกับ ผู้ที่ให้ ความช่วยเหลือการพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจต้องพูดชัดเจน ตรงวัตถุประสงค์ การอยู่ร่วมกันเราต้องคำนึงถึง มารยาทที่ดี คือ ต้องกล่าวคำขอบคุณทุกครั้งกับ ผู้ที่ให้ ความช่วยเหลือหรือให้สิ่งที่มีประโยชน์ต่อเรา การอยู่ร่วมกันเราต้องคำนึงถึง มารยาทที่ดี คือ การกล่าวคำขอโทษ เมื่อเราทำผิดพลาดทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย หรือไม่พอใจ เราต้องรีบขอโทษ ด้วยท่าทางสุภาพและจริงใจ การขอร้อง หรือขอความช่วยเหลือจากผู้หนึ่งผู้ใดควรมีสติ คิดคำพูดให้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคลที่เราขอความช่วยเหลือ ในการพูดเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจตรงกัน ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังนั้น ผู้พูดต้องระมัดระวัง การเลือกใช้คำพูดการลำดับข้อความและสาระที่พูดให้		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ชัดเจน การเล่าประสบการณ์ ผู้เล่าต้อง เรียบเรียงคำพูดให้ผู้ฟังเข้าใจพูดอย่างคล่องแคล่ว ลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการ และติดตามฟังด้วยความสนใจ การเล่าเรื่องราวโดยใช้ จินตนาการประกอบภาพ ผู้เล่าต้องเรียบเรียงคำพูด ลำดับ เหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการ ซึ่งทำให้เรื่องราวที่เล่านี้น่าสนใจ การพูดสื่อสารในโอกาสต่างๆ ต้องเลือกใช้ถ้อยคำและแสดง กิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคล		
	เรื่องที่ ๔ มารยาท ในการฟัง การดู และการพูด		มารยาทในการฟัง การดู และการพูด ที่เรานำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมจะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้ปฏิบัติ และเป็นที่ชื่นชมของบุคคลทั่วไป		
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)				๒	๓๐
รวมทั้งภาค/ปีหรือตลอดปี				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	สระไทย..ใช้ ประสมคำ	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำทุกคำอาจมีรูปสระหรือไม่ก็ได้ แต่ต้องประกอบด้วยเสียงสระคำที่ เกิดจากเสียงสระที่ใช้รูปสระเดิม และเสียงสระที่ใช้รูปสระอื่น สระมีทั้งรูปและเสียงเสียงสระบาง เสียงมีรูปสระหลายรูป	๙	๓ (๒)
๒	มาตรา ก กา ...รู้ ว่าไม่มีตัวสะกด	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำในมาตราแม่ ก กา ไม่มี ตัวสะกดมีทั้งคำที่ประสมด้วยสระ เสียงสั้นและสระเสียงยาว	๙	๓ (๒)
๓	มาตรา กม กง เกย เกอว ตัวสะกดกำหนด เสียง	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำในมาตรา กง กม เกย เกอว มี ง,ม,ย,ว เป็นตัวสะกด และการนำ คำมาแต่งคำ คล้องจอง	๙	๓ (๒)
๔	มาตรา กก กน กบ กด ตัวสะกด หลายตัว	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำในมาตรา กก กน กบ กด มี ร,น,บ,ด เป็นตัวสะกดและการนำ คำมาแต่งคำคล้องจอง	๙	๓ (๒)
๕	วรรณยุกต์..สนุก กับการ พัน อักษร	ท ๔.๑ ป.๓/๑	วรรณยุกต์ และการผันวรรณยุกต์	๙	๓ (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๖	ควบกล้ำ..คำที่มี ร ล ว	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่ แท้ แต่งบทร้อยกรองโดยใช้คำควบ กล้ำ	๙	๓ (๒)
๗	อักษรนำ..ทำให้ เสียงต่างกัน	ท ๔.๑ ป.๓/๑	อักษรนำและการนำอักษรนำมา เขียนเรื่องตามจินตนาการ	๙	๓ (๒)
๘	คำที่ประ วิสรรชนีย์และ คำที่ไม่มีประ วิสรรชนีย์	ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำที่ประวิสรรชนีย์ออกเสียง อะ เต็ม เสียง ส่วน คำที่ไม่ ประ วิสรรชนีย์ ออกเสียง อะ กิ่งเสียง	๗	๒ (๒)
๙	คำที่ใช้ บัน บรร รร	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑	คำที่ใช้ บัน บรร อ่านออกเสียง บัน ส่วนคำที่ใช้ รร ถ้าไม่มี ตัวสะกดอ่านออกเสียง (-ัน) ถ้า มีตัวสะกดออกเสียงเหมือนมี ไม้หันอากาศและสะกดด้วย น	๗	๒ (๒)
๑๐	ตัวการ์ตูน..นั้น ไม่ออกเสียง	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๒ ๔.๑ ป.๓/๑	ไม้ทัณฑฆาต ใช้วางบนพยัญชนะ ที่ไม่ต้องการออกเสียง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัว การ์ตูนในชีวิตประจำวัน	๗	๒ (๒)
๑๑	คำที่มีพยัญชนะ และสระไม่ออก เสียง	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๒	ลักษณะของคำที่มีพยัญชนะและ สระไม่ออกเสียงและการอ่านออก เสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น และ บทร้อยกรองโดยใช้คำที่มี พยัญชนะและสระไม่ออกเสียง	๗	๒ (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑๒	คำที่ใช้ ท ธ ฤ	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๔.๑ ป.๓/๑	ท อ่านออกเสียงได้ ๒ เสียง คือ เสียง ด และเสียง ท ธ ออกเสียง ได้ ๓ เสียง คือ รี รี และ เรอ ส่วน ฤ อ่านว่า รือ เมื่อประสมคำ ความหมายเปลี่ยนไป การนำคำที่ ใช้ ท ธ ฤ มาแต่งบทร้อยกรอง	๗	๒ (๒)
๑๓	คำพ้อง	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๒	คำพ้องรูปและ คำพ้องเสียงและ การอ่านออกเสียง คำ ข้อความ เรื่องสั้นและบทร้อยกรองโดยใช้ คำพ้องรูปและพ้องเสียง	๗	๒ (๒)
๑๔	ชนิดของคำ..ทำ หลายหน้าที่	ท ๔.๑ ป.๓/๒	ป ระ โย ค ที่ ใช้ สื่ อ ส า ร ใน ชีวิตประจำวันจะต้องมีค่านาม คำ สรรพนามและคำกริยา เพื่อบอก ให้ทราบว่ามีใครทำอะไร การแต่ง เรื่องและการสื่อสารต้องใช้	๗	๒ (๒)
๑๕	การใช้ พจนานุกรม	๔.๑ ป.๓/๓	การใช้พจนานุกรมและหลักการใช้ พจนานุกรม	๗	๒ (๒)
๑๖	การแต่งประโยค เพื่อการสื่อสาร	๔.๑ ป.๓/๔	ประโยคมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือประธาน กริยาและอาจมีกรรม มารองรับ ประโยคแบ่งเป็น ๖ ชนิด ชีวิตประจำวันต้องใช้ ประโยคเพื่อการสื่อสาร ตลอดเวลา จึงต้องเลือกให้ เหมาะสมและสื่อความหมายตรง ตามต้องการ	๗	๒ (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑๗	คำคล้องจอง..คำ ขวัญ	๔.๑ ป.๓/๕	คำคล้องจอง หลักการเขียนคำ คล้องจอง คำคล้องจอง สามารถเขียนเป็นสุภาษิต คำ ขวัญ	๗	๒ (๒)
๑๘	ภาษาไทย มาตรฐาน.. ภาษาถิ่น	๔.๑ ป.๓/๖	ภาษาถิ่น เป็นภาษาเฉพาะของ ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง มัก แตกต่างกันในเรื่องวรรณยุกต์ ถ้อยคำ และสำเนียงซึ่งเป็น เอกลักษณ์ของภาษาถิ่นนั้น ส่วน ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่ใช้ ในทางราชการ	๗	๒ (๒)
๑๙	การอ่าน	ท ๑.๑ ป.๓/๑, ท ๑.๑ ป.๓/๓ ท ๑.๑ ป.๓/๔, ท ๑.๑ ป.๓/๕ ท ๑.๑ ป.๓/๖, ท ๑.๑ ป.๓/๗ ท ๑.๑ ป.๓/๘ , ท ๑.๑ ป.๓/๙ ท ๕.๑ ป.๓/๔	การอ่านคำและข้อความที่มี เครื่องหมายวรรคตอน อักษรย่อ และปริศนาคำทาย มารยาทใน การอ่าน คำในมาตรา ก กา	๓๕	๑๐ (๘)
๒๐	การเขียน	ท ๒.๑ ป.๓/๑, ท ๒.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๓, ท ๒.๑	การคัดลายมือ การปฏิบัติตนได้ ถูกต้องตามหลักการคัดลายมือ การเขียนบรรยาย	๒๔	๖ (๖)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๒๑	การฟัง การดู และการพูด	ท ๓.๑ ป.๓/๑, ท ๓.๑ ป.๓/๒ ท ๓.๑ ป.๓/๓, ท ๓.๑ ป.๓/๔ ท ๓.๑ ป.๓/๕, ท ๓.๑ ป.๓/๖	การฟังและการดูการพูดเพื่อจับ ใจความสำคัญ ผู้ฟังและดูจะต้อง ตั้งใจ สนใจฟังและดูเรื่องราว เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญ ของเรื่องได้และสามารถสรุปเป็น แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพ ความคิด	๒๖	๗ (๖)
๒๒	บทละครนอก เรื่อง ไชยเชษฐ์ ตอน นารายณ์ ธิเบศร์พบพ่อ	ท ๕.๑ ป.๓/๑, ท ๕.๑ ป.๓/๒ ท ๕.๑ ป.๓/๓	การอ่านทำนองเสนาะตาม หลักการอ่านคำประพันธ์ บท ละครนอก เรื่อง ไชยเชษฐ์ ตอนนารายณ์ธิเบศร์พบพ่อนำ ข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิต อย่างเหมาะสมและสรุปเรื่องที่ อ่านเป็นแผนภาพโครงเรื่อง	๒๖	๗ (๒)
๒๓	เพลงพื้นบ้าน และเพลง กล่อมเด็ก	ท ๕.๑ ป.๓/๒	เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็กเป็น เครื่องสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม การดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ ของคนในภูมิภาคต่างๆ ของไทย ฝึกร้องเพลงกล่อมเด็กตามภูมิภาค ของนักเรียน	๖	๒ (๒)
สรุปบททวนภาพรวม (สอบปลายปี)				๒	๓๐
รวมทั้งภาค/ปีหรือตลอดปี				๒๔๐	๑๐๐

โครงสร้างวิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
อัตราส่วนคะแนน ๗๐ : ๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	มาตราสะกด... ต้องจดต้องจำ เรื่องที่ ๑ แม่ ก กา	ท ๔.๑ ป.๔/๑	มาตราแม่ ก กา คือ มาตราที่ไม่มีตัวสะกด	๒	๕ (๑)
	เรื่องที่ ๑ มาตรา ตัวสะกด... มี ทั้งหมด ๘ มาตรา	ท ๔.๑ ป.๔/๑	-มาตราตัวสะกดที่มีเพียง ตัวเดียวมี ๘ มาตรา คือ - กง กม เกย เกอว - กก กด กน กบ	๘	๔ (๔)
๒	ไตรยางศ์ สร้าง คำ เรื่องที่ ๑ ไตรยางศ์	ท ๔.๑ ป.๔/๑	ไตรยางศ์ คือ การ จำแนกพยัญชนะไทยทั้ง ๔๔ ตัว เป็นอักษร ๓ หมู่	๕	๑๐ (๒)
	เรื่องที่ ๒ คำเป็น คำตาย... ดูง่ายไม่ยาก	ท ๔.๑ ป.๔/๑	กฎการพิจารณาคำเป็น- คำตาย มี ๓ ข้อ -ว่าด้วยเรื่องสระ -ว่าด้วยเรื่องตัวสะกด -ว่าด้วยเรื่องสระเกิน	๒	๓ (๓)
	เรื่องที่ ๓ วรรณยุกต์... สิ่งสำคัญผันอักษร	ท ๔.๑ ป.๔/๑	ว ร ร ณ ยุ ก ต์ คื อ เครื่องหมายแสดงเสียงสูง ต่ำของคำ วรรณยุกต์มี ๔ รูป และมี ๕ เสียง คำ ทุ ก คำ จะ มี เสี ย ง วรรณยุกต์ ไม่ว่าจะ มี หรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ กำกับก็ตาม	๕	๕ (๕)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	ชนิดของคำ.. ต้องจำต้องรู้ เรื่องที่ ๑ คำนาม.... ใช้เรียกตามชื่อ	ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำนาม คือ คำที่ใช้ เรียกชื่อ คน สัตว์ พืช สิ่งของ และสถานที่	๔	๑๐ (๒)
	เรื่องที่ ๒ คำ แทนชื่อ... นี่คือสรรพนาม	ท ๔.๑ ป.๔/๒ (๕ คะแนน)	คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้ แทนคำนาม คำสรรพนาม แบ่งเป็น ๓ ชนิด คือ ใช้ แทนผู้พูด ใช้แทนผู้ฟัง และใช้แทนผู้ที่กล่าวถึง	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๓ คำกริยา...สื่อ อาการ	ท ๔.๑ ป.๔/๒ (๕ คะแนน)	คำกริยา คือ คำที่แสดง อาการหรือการกระทำ มี ทั้งคำกริยาที่ไม่ต้องมี กรรม และคำกริยาที่ต้อง มีกรรม	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๔ คำ วิเศษณ์... ขยายคำจำให้แม่นยำ	ท ๔.๑ ป.๔/๒ (๕ คะแนน)	คำวิเศษณ์ คือ คำที่ทำ หน้าที่ขยายคำต่าง ๆ ทำ ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น คำวิเศษณ์จะอยู่หลังคำที่ ถูกขยายที่เป็นคำชนิดต่าง ๆ รวมทั้ง คำวิเศษณ์เอง	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๕ คำ คำพ้อง...ต้อง พิจารณา	ท ๔.๑ ป.๔/๒ (๕ คะแนน)	คำพ้องมี ๓ ประเภท -พ้องรูป -พ้องเสียง -พ้องความหมาย	๔	(๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	เขียนขำนางงาน สร้างสรรค์ เรื่องที่ ๑ คัดลายมือ	ท ๒.๑ ป.๔/๑ (๑ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การคัดลายมือได้ ถูกต้องตามรูปแบบ กระทรวงศึกษาธิการ	๒	๒๖ (๑)
	เรื่องที่ ๒ ประโยคและการ แต่งประโยค	ท ๔.๑ ป.๔/๔ (๒ คะแนน)	ประโยค คือ คำและ กลุ่มคำที่นำมาเรียบเรียง แล้วได้ใจความสมบูรณ์ -ประโยคสองส่วน -ประโยคสามส่วน	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๓ กลอนสี่...	ท ๔.๑ ป.๔/๕ (๔ คะแนน)	-ฉันทลักษณ์กลอนสี่ -ฝึกแต่งคำประพันธ์ -ความไพเราะของคำ ประพันธ์	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๔ คำขวัญเตือนใจ...	ท ๔.๑ ป.๔/๕ (๒ คะแนน)	-รูปแบบการแต่งคำขวัญ -ความงดงามในการแต่ง คำขวัญ -ฝึกแต่งคำขวัญ	๒	(๒)
	เรื่องที่ ๕ การเขียนย่อความ	ท ๒.๑ ป.๔/๔ (๒ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การย่อความเป็นการ สรุปสาระสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านจะทำให้เข้าใจใน เนื้อหาที่สำคัญ -รูปแบบการเขียนย่อ ความ	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๖ เขียนโครงเรื่อง	ท ๒.๑ ป.๔/๓ (๕ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การนำความรู้ไปเขียนเป็น แผนภาพโครงเรื่องจะทำ ให้เข้าใจเรื่องราวหรือ แนวคิดของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๗ จดหมายส่วนตัว	ท ๒.๑ ป.๔/๕ (๒ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การเขียนจดหมายถึง บุคคลต่าง ๆ มีการใช้ ภาษาแตกต่างกันตาม ความเหมาะสม	๔	(๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	เรื่องที่ ๘ การเขียนบันทึก	ท ๒.๑ ป.๔/๖ (๒ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การเขียนบันทึกจาก การศึกษาค้นคว้า เป็นการ สร้างลักษณะนิสัยในการ เป็นนักเขียน เนื่องจาก การอ่านมาก และจด บันทึก	๒	(๒)
	เรื่องที่ ๙ การเขียนรายงาน	ท ๒.๑ ป.๔/๒ (๒ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๖ (๒ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การเขียนรายงานเป็น กระบวนการนำเสนอ ข้อมูลจากการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งการ เรียนรู้ต่าง ๆ	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๑๐ การเขียนเรื่องตาม จินตนาการ	ท ๒.๑ ป.๔/๗ (๔ คะแนน) ท ๒.๑ ป.๔/๘	การเขียนเรื่องตาม จินตนาการเป็นการเขียน เรื่องเล่าตามความคิดตาม อารมณ์ของผู้เขียน	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๑๑ มารยาทในการ เขียน	ท ๒.๑ ป.๔/๘ (๑ คะแนน)	การมีมารยาทในการเขียน จะช่วยให้การถ่ายทอด ความรู้ และความคิดของ ผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านอย่างมี ประสิทธิภาพน่าเลื่อมใส และศรัทธา	๒	(๑)
๕	การใช้ พจนานุกรม	ท ๔.๑ ป.๔/๓ (๕ คะแนน)	พจนานุกรม คือ หนังสือสำหรับค้นหา ความหมายของคำที่ เรียงลำดับตามตัวอักษร การใช้พจนานุกรมช่วยให้ นักเรียนรู้ความหมายของ คำ ทำให้อ่านและเขียนคำ ได้อย่างถูกต้อง	๑๐	๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖	อ่านคล่อง...ต้องรู้ วิธี เรื่องที่ ๑ การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว	ท ๑.๑ ป.๔/๑ (๑ คะแนน) ท ๑.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน) ท ๑.๑ ป.๔/๘	การอ่านร้อยแก้วได้ ถูกต้องชัดเจนตาม ลักษณะการอ่านออกเสียง	๔	๙ (๒)
	เรื่องที่ ๒ การอ่านออกเสียง บทร้อยกรอง เป็นทำนองเสนาะ	ท ๑.๑ ป.๔/๑ (๒ คะแนน) ท ๑.๑ ป.๔/๘	การอ่านออกเสียงบท ร้อยกรอง และการอ่าน ทำนองเสนาะ ต้องอ่านให้ ถูกต้องตามลักษณะคำ ประพันธ์	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๓ การอ่านเพื่อแยก ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น	ท ๑.๑ ป.๔/๓ (๒ คะแนน) ท ๑.๑ ป.๔/๔ (๑ คะแนน) ท ๓.๑ ป.๔/๑ (๑ คะแนน)	การอ่าน การฟังเรื่อง เพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จะช่วยให้ เป็นคนมีเหตุผลในการ ตัดสินใจ	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๔ มารยาทในการ อ่าน	ท ๑.๑ ป.๔/๘ (๑ คะแนน)	ผู้มีมารยาทในการอ่าน หนังสือ จะช่วยให้ ผู้ร่วมงานมีความเกรงใจ และเป็นบุคคลน่าเชื่อถือ น่าศรัทธาสมควรเป็น บุคคลตัวอย่างที่น่า ยกย่อง	๒	(๑)
๗	ฟัง ดู รู้สนทนา... เรื่องที่ ๑ การพูดสรุป	ท ๓.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน) ท ๓.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน)	การฟังเป็นการแสวงหา ความรู้ที่ ก่อให้เกิด ประโยชน์ ดังนั้นผู้ที่ฟัง มาก และมีวิจารณ์ญาณ	๔	๑๓ (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	เรื่องที่ ๒ การพูดแสดงความคิดเห็น	ท ๓.๑ ป.๔/๓ (๒ คะแนน) ท ๓.๑ ป.๔/๔ (๒ คะแนน) ท ๓.๑ ป.๔/๖	การพูดแสดงความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ให้ผู้อื่นฟังอย่างมีเหตุผล และต้องพูดอย่างมี มารยาท เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้พูด และผู้ฟัง	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๓ การพูดรายงาน	ท ๓.๑ ป.๔/๕ (๔ คะแนน)	การพูดแสดงความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ให้ผู้อื่นฟังอย่างมีเหตุผล และต้องพูดอย่างมี มารยาท เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้พูด และผู้ฟัง	๔	(๔)
	เรื่องที่ ๔ ภาษาถิ่น... บอกความเป็นไทย	ท ๔.๑ ป.๔/๗ (๒ คะแนน)	ภาษาถิ่นเป็นภาษา พื้นเมือง เป็นภาษาดั้งเดิม ของชาวบ้านที่ใช้สื่อสาร กันในกลุ่มคนของตน แต่ ละท้องถิ่นใช้ต่างกัน และ มีสำเนียงเฉพาะประจำถิ่น	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๕ มารยาทในการฟัง การดูและการพูด	ท ๓.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน)	การศึกษาเกี่ยวกับ มารยาทในการฟัง การดู และการพูดช่วยทำ ให้นักเรียนสามารถนำไป	๒	(๑)
๘	คำพังเพยและ สุภาษิต... ให้ข้อคิดสอนใจ	ท ๔.๑ ป.๔/๖ (๕ คะแนน)	คำพังเพย เป็นสำนวน ที่ใช้เปรียบเทียบ เพื่อให้ เข้าใจเรื่องที่พูดถึง ผ่ง ด้วยข้อคิดเตือนใจในการ ดำรงชีวิต สุภาษิตเป็น สำนวนที่มีคติ ข้อคิดดี ใช้ เปรียบเทียบเพื่อสอนให้ ทำสิ่งที่ดีหรือเว้นไม่ให้		๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๙	วรรณคดี จรรโลงใจ เรื่องที่ ๑ เงาะป่า	ท ๑.๑ ป.๔/๕ (๑ คะแนน) ท ๑.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๒	๑๒ (๒)
	เรื่องที่ ๒ พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุด สาคร	ท ๑.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน) ท ๕.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๓ นิทานเทียบ สุภาษิตเรื่องน้ำผึ้ง หยดเดียว ก่อเหตุ	ท ๑.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน) ท ๕.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๒	(๒)
	เรื่องที่ ๔ บทเห่กล่อมพระ บรรทมเห่เรื่อง จับระบำ	ท ๑.๑ ป.๔/๖ (๑ คะแนน) ท ๕.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๒	(๒)
	เรื่องที่ ๕ นิราศเดือน	ท ๕.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๔	(๒)
	เรื่องที่ ๖ บทละครพูดคำ กลอนเรื่องพระ ร่วง	ท ๑.๑ ป.๔/๗ (๑ คะแนน) ท ๕.๑ ป.๔/๒ (๑ คะแนน)	-ประวัติผู้แต่ง -รูปแบบการประพันธ์ -คำศัพท์ใหม่ -เนื้อเรื่องและการแสดง ทัศนคติในเรื่อง	๓	(๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๐	บทอาขยานบอก ความเป็นไทย เรื่องที่ ๑ อาขยานบทหลัก/ อาขยานบทเลือก	ท ๕.๑ ป.๔/๔ (๓ คะแนน)	บทอาขยาน หมายถึง บทท่องจำซึ่งเป็นบทร้อย กรองที่ไพเราะ มีลักษณะ สำคัญ และคุณค่าของ บทอาขยานโดยเฉพาะ แฝงข้อคิดคุณธรรม จริยธรรม นำไปปฏิบัติใน ชีวิตได้จริง	๖	๕ (๓)
	เรื่องที่ ๒ เพลงพื้นบ้าน	ท ๑.๑ ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๑ (๑ คะแนน) ท ๕.๑ ป.๔/๓ (๑ คะแนน)	เพลงพื้นบ้าน หมายถึง เพลงที่ชาวบ้านในแต่ละ ท้องถิ่นคิดสร้างสรรค์ รูปแบบ เนื้อร้อง และทำนองขึ้น ลักษณะ เนื้อร้องไม่มีระเบียบแบบ แผนขึ้นอยู่แต่ละท้องถิ่น การใช้ถ้อยคำง่าย ๆ มี ความหมายกินใจ และ ปฏิภาณไหวพริบของ ผู้ร้อง	๒	๒
สรุปบททวนภาพรวม (สอบปลายปี)				๒	๓๐
รวมทั้งภาค/ปีหรือตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	สำนวน สำนวนชีวิต	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๖ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความที่เป็นการบรรยายและ การพรรณนา อธิบายความหมาย โดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่าง หลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน การดำเนินชีวิต มีมารยาทในการ อ่าน เขียนแสดงความรู้สึก และ แสดงความคิดเห็นได้ตรงตาม เจตนา ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ	๖	๓ (๒) (๑)
๒	ครอบครัว พอเพียง	ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๒.๑ ป๕/๔	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนย่อความ จากเรื่องที่อ่าน และมีมารยาทใน การเขียน	๖	๒ (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๓	คนละไม้ คนละ มือ	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๒.๑ ป๕/๖ ท๒.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง อ่าน หนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และแสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เขียน แผนภาพโครงเรื่อง และ แผนภาพ ความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนแสดงความรู้สึก และแสดง ความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา เขียนเรื่องตามจินตนาการ มี มารยาทในการเขียน ท่องจำบท อาขยานตามที่กำหนดและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๖	๓ (๒) (๑)
๔	ภัยเงียบ	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๒.๑ ป๕/๔ ท๒.๑ ป๕/๖ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๕ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง อ่าน หนังสือที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เขียนย่อความจาก เรื่องที่อ่าน เขียนแสดงความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นได้ตรงตาม เจตนา มีมารยาทในการเขียน สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่าน ระบุความรู้และ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและ วรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ ใน ชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของ วรรณคดีและ วรรณกรรม ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๘	๓ (๑) (๑) (๑)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๕	ประชาธิปไตยใ กลาง	ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๕ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๕.๑ ป๕/๔	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนจดหมายถึง ผู้ปกครอง และญาติ มีมารยาทใน การเขียน ท่องจำบทอาขยานตาม ที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ	๖	๒ (๑) (๑)
๖	ร่วมแรง ร่วมใจ	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๒.๑ ป๕/๖ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๓.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๓ ท๓.๑ ป๕/๓ ท๓.๑ ป๕/๕ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้ถูกต้อง แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือที่มี คุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนแสดง ความรู้สึก และแสดงความคิดเห็น ได้ตรงตามเจตนา มีมารยาทใน การเขียน พูดแสดงความรู้ ความ คิดเห็น และความรู้สึก จากเรื่องที่ ฟังและดู ตั้งคำถาม และตอบ คำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง และดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการฟัง การดู และ การพูดสรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่านระบุความรู้และ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและ วรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงอธิบายคุณค่าของ วรรณคดีและวรรณกรรมท่องจำ บทอาขยานตามที่กำหนดและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	๑๒	๕ (๑) (๑) (๑) (๑) (๑)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๗	จากคลองสู่ ห้องแอร์	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๓ ท๓.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๒ ท๓.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้ถูกต้อง เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียนพูดแสดง ความรู้ ความคิดเห็น และ ความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู ตั้ง คำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู มีมารยาทใน การฟัง การดู และการพูด แยก ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน	๑๔	๕ (๒) (๒) (๑)
๘	จดจำชนิดของ คำไทย	ท๔.๑ ป๕/๑	ระบุชนิดและหน้าที่ของคำใน ประโยค	๑๐	๔ (๔)
๙	ตั้งหายาดทิพย์ ขโลมใจ	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๔.๑ ป๕/๒ ท๔.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง จำแนก ส่วนประกอบของ ประโยค หลักการใช้และความหมาย คำราชาศัพท์	๘	๒ (๑) (๑)
๑๐	ก้าวให้ไกล ไปให้ ถึง	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๖ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้ถูกต้อง คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด และครึ่ง บรรทัด มีมารยาทในการเขียน แต่งบทร้อยกรอง สรุปเรื่องจาก วรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่าน วรรณคดีและวรรณกรรมที่ สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรม	๑๐	๕ (๓) (๒)
สรุปบททวนกลางปี				๑	๑๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑๑	การอ่านจับ ใจความสำคัญ	ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๘	อธิบายความหมายโดยนัยจาก เรื่องทีอ่านอย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องทีอ่านวิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต มี มารยาทในการอ่าน	๑๘	๕ (๒) (๒) (๑)
๑๒	ชีวิตมีค่า	ท๑.๑ ป๕/๑ ท๑.๑ ป๕/๒ ท๑.๑ ป๕/๓ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๒.๑ ป๕/๑ ท๒.๑ ป๕/๙ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้ถูกต้องอธิบาย ความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความทีเป็นการบรรยายและ การพรรณนาอธิบายความหมาย โดยนัยจากเรื่องทีอ่านอย่าง หลากหลายอ่านหนังสือทีมีคุณค่า ตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องทีอ่าน มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด ท่องจำบท อาขยานตาม ที่กำหนดและบท ร้อยกรอง ทีมีคุณค่าตามความ สนใจ	๑๒	๔ (๒) (๒)
๑๓	ปลอดภัยไว้ก่อน	ท๑.๑ ป๕/๔ ท๑.๑ ป๕/๕ ท๑.๑ ป๕/๗ ท๑.๑ ป๕/๘ ท๕.๑ ป๕/๑ ท๕.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๓ ท๕.๑ ป๕/๔	แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจาก เรื่องทีอ่านวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านเพื่อ นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตอ่าน หนังสือทีมีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านมี มารยาทในการอ่านสรุปเรื่องจาก วรรณคดี หรือวรรณกรรมทีอ่าน ระบุมารู้และข้อคิดจากการอ่าน วรรณคดีและวรรณกรรมทีสามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริง	๑๐	๔ (๒) (๒)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
			อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ		
๑๔	หน้าตาที่เปิด กว้าง	ท๑.๑ ป๕/๖ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม ท่องจำ บทอาขยานตามที่กำหนดและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ สนใจ	๘	๔ (๓) (๑)
๑๕	ภาษาจรรโลงใจ	ท๑.๑ ป๕/๖ ท๒.๑ ป๕/๒ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ	๖	๒ (๒)
๑๖	รู้ไว้ได้ประโยชน์	ท๑.๑ ป๕/๖ ท๒.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๔	อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม กรอก แบบรายการต่างๆ ท่องจำบท อาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า	๖	๒ (๒)
๑๗	แรงกระทบ	ท๓.๑ ป๕/๔ ท๔.๑ ป๕/๗ ท๕.๑ ป๕/๔	พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ท่องจำบท อาขยานตามที่กำหนดและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๖	๒ (๑) (๑)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑๘	วิถีชีวิตไทย	ท๓.๑ ป๕/๑ ท๓.๑ ป๕/๒ ท๓.๑ ป๕/๓ ท๔.๑ ป๕/๓ ท๕.๑ ป๕/๔	พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึก จากเรื่องที่ฟัง และดูตั้งคำถาม และตอบคำถาม เชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจาก เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐาน กับภาษาถิ่น ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๘	๓ (๒) (๑)
สรุปบทวนภาพรวม(สอบปลายปี)				๒	๓๐
รวมตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

อัตราส่วนคะแนน ๗๐ : ๓๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
๑	จากผาแต้ม... สู่อียิปต์	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มี มารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้วและบท ร้อยกรองประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมเลขไทย - การใช้เลขไทย การเขียนและการ คัดลายมือ - การเขียนเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ การสนทนา ๒. มารยาทในการอ่าน		๒ ๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๑ คัด ลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดและครึ่งบรรทัด ท. ๒.๑ ป. ๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่ อ่าน	๑. การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดและครึ่งบรรทัด ๒. การเขียนย่อความเรื่องผาแต้ม... สู่อียิปต์		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อ ถือจากการฟังและดูสื่อ โฆษณาอย่างมีเหตุผล ท. ๓.๑ ป. ๖/๔ พูดรายงานเรื่องหรือ ประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	๑. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมี เหตุผลเรื่องจากผาแต้ม...สู่อียิปต์ ๒. การหาคำภาษาถิ่นอีสานหรือ ภาษาภาคอื่น ๆ เทียบกับภาษาไทย มาตรฐาน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ระบุ ลักษณะของประโยค	๑. การใช้เลขไทย ๒. การเขียนเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ ๓. การสนทนา		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๒ เล่า นิทานพื้นบ้านท้องถิ่น ตนเองและนิทานพื้น บ้านท้องถิ่นอื่น	๑. นิทาน ๒. นิยาย ๓. ประวัตินักบุคคล ๔. ประวัตสถานที่สำคัญ		
๒	ควายข้าวและ ชาวนา	ท. ๑.๑ ถึง ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วบท ร้อยกรองได้ถูกต้อง	๑. การอ่านออกเสียง บอก ความหมายของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อหาในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมประเพณีลงแขก ทำนา		
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มี มารยาทในการอ่าน	- อักษรสามหมู่ - การผันอักษร - คำเป็นคำตาย - ความหมายของคำ - การใช้ภาษาในการสื่อสาร ๒. อ่านบทร้อยกรองเป็นทำนอง เสนาะ ๓. มารยาทในการอ่าน		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๓ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม	๑. การเขียนสื่อสาร - การใช้ภาษาในการเขียนสื่อสาร		๒
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อ ถือจากการฟังและดูสื่อ โฆษณาอย่างมีเหตุผล ท. ๓.๑ ป. ๖/๓ พูดรายงานเรื่อง ประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการ ฟัง การดู การพูด	๑. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟัง เรื่อง ควายข้าวและ ชาวนา ๒. นักเรียนค้นคว้าหาทานร้อย กรองเรื่องอื่น ๆ มาแลกเปลี่ยนกับ เพื่อน ๆ		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ใช้ ภาษาได้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคล	๑. การใช้ภาษาในการสื่อสาร - ระดับภาษา		๑
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๕ เล่านิทานพื้นบ้านและ นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นอื่น	๑. นิทานพื้นบ้านภาคอื่นๆ ที่ นักเรียนสนใจ		๑
๓	อ่านปายได้สาระ	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๔ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้วและบท ร้อยกรองประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - กลุ่มคำหรือวลี - ประโยคและส่วนประกอบของ ประโยค ๒. มารยาทในการอ่าน		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม	๑. การเขียนคำคม คำขวัญ การสรุปความ		๒
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๑ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ ฟังและดู	๑. ความสำคัญของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๑ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ ฟังและดู	๑. วิพากษ์วิจารณ์ นำเสนอ ความรู้การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ท. ๔.๑ ป. ๖/๓ รวบรวมและบอกความ หมายของคำภาษาต่าง	๑. คำราชาศัพท์ ๒. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาชวา - มลายู ๓. กลุ่มคำหรือวล		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค	๔. ประโยคและส่วนประกอบของ ประโยค		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำ พังเพยและสุภาษิต	๕. สำนวน คำพังเพย สุภาษิต		๒
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๓ อธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	๑. อ่านเรื่อง อย่างซึ้งลึกก่อนห้ามไม่ งามดี (วรรณคดีลำนำ) - คุณค่าด้านวรรณศิลป์ - คุณค่าด้านภาษา		
๔	กทลิตานี	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียง บอกความ หมายของร้อยแก้วประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมกล้วยตานี ๒. มารยาทในการอ่าน		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม ท. ๒.๑ ป. ๖/๖ เขียน ย่อความจากเรื่องที่อ่าน	๑. การเขียนชื่อกล้วยที่รู้จักและ อาหารที่ทำจากกล้วย ๒. เขียนย่อความเรื่องกล้วยตานี		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังและดู ท. ๓.๑ ป. ๖/๔ พุดรายงานประเด็นที่ค้น คว้าจากการฟัง การดู การสนทนา	๑. ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากบท เรียน ๒. พุดเกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของกล้วย		๑

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำให้ เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล	๑. ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา ๒. ภาษาพูดและภาษาเขียน		๒
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบ จำนวนที่เป็นคำ พังเพยและสุภาษิต	๓. จำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาษิต		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๓ อธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	เนื้อเรื่องวรรณคดีจากวรรณคดี ลำนํ้า เรื่อง นักสืบทองอิน - คุณค่าด้านภาษา - คุณค่าด้านสังคม วัฒนธรรม - คุณค่าด้านเศรษฐกิจ		๑
๕	ละครย้อนคิด	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียง บอกความ หมายของร้อยแก้วประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมละครนอก - คำวิเศษณ์ - เรียงความ ๒. มารยาทในการอ่าน		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม ท. ๒.๑ ป. ๖/๕ เขียน ย่อความจากเรื่องที่อ่าน	๑. การเขียนเรียงความ ๒. การเขียนย่อความละคร ย้อนคิด		๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๑ พุด แสดงความรู้ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟัง และดู ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การ ดูและการพูด	๑. การพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ ในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู เช่น - ส่วนประกอบของเรียงความ - ลักษณะเรียงความที่ดี ๒. มารยาทในการฟัง การดูและ การพุด		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค	๑. ชนิดของคำ คำวิเศษณ์ คำบุพ บท คำอุทาน		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค	๒. ประโยคสื่อสาร เช่น - ประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ คำถาม ประโยคขอร้อง คำสั่งประโยคแสดง ความต้องการ		๒
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๓ อธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและนำ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. วรรณคดีเรื่อง ชมรมคนรัก วรรณคดี - คุณค่าด้านภาษา - คุณค่าด้านสังคม - คุณค่าด้านเศรษฐกิจ ๒. การประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๖	กลอนกานท์จาก บ้านไทย	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - คำสันธาน - คำอุทาน - ประโยครวม - ประโยคซ้อน ๒. มารยาทในการอ่าน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิดเพื่อ พัฒนางานเขียน	๑. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ๒. เขียนฉันทลักษณ์บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ ๓. แต่งคำประพันธ์		๒
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำ ถาม ตอบคำถามเชิงเหตุ ผลจากเรื่องที่ฟังและดู ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การ ดูและการพูด	๑. การตั้งคำถามในบทเรียนพร้อม คำตอบเชิงวิเคราะห์ ๒. การถามตอบสมาชิกในห้องเรียน ๓. มารยาทในการฟัง การดูและ การพูด		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค	๑. ชนิดของคำ - คำสันธาน - คำอุทาน ๒. ประโยครวม ๓. ประโยคซ้อน		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่า - บทอาขยาน ผู้ชนะ - บทร้อยกรองตามความสนใจ		๒
๗	กว่าแผ่นดินจะ กลบหน้า	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริม ชื่นพอใจเป็นสุข		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๙ เขียน เรื่องตามจินตนาการและ สร้างสรรค์ ท. ๒.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเรียน	๑. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์ - เขียนแต่งบทร้อยกรอง กลอน แปด ๒. มารยาทในการเรียน		๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำถาม ตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง	๑. การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง		๑
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ท. ๔.๑ ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๑. ระดับภาษาที่ใช้ในนิทานและเรื่องสั้น ๒. สำนวนที่เป็นคำพังเพย สุภาษิตที่ปรากฏในนิทานเรื่องสั้น		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีและวรรณกรรม	๑. อ่านวรรณคดีเรื่อง การเดินทางของพลายงาม - คุณค่าด้านภาษา - คุณค่าด้านวรรณศิลป์ - คุณค่าด้านสังคม - คุณค่าด้านวัฒนธรรม		๑
๘	ไม่งามในสวนแก้ว	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่งสอนและปฏิบัติ ตาม	๑. การอ่านออกเสียง บอกความหมายของร้อยแก้วและร้อยกรอง - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริม “ดอกบัว” ๒. การอ่านทำนองเสนาะ กลอนสุภาพ กาพย์ยานี ๑๑ ๓. มารยาทในการอ่าน		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๑ คัดลายมือต้องบรรจงครึ่งบรรทัดและเต็มบรรทัด ท. ๒.๑ ป. ๖/๔ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	๑. การคัดบทร้อยกรอง กลอนสุภาพ ๒. เขียนย่อความจากบทร้อยกรองในบทเรียนหรือถอดคำประพันธ์เป็นร้อยแก้ว		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๔ พุดราย งานเรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา	๑. การรายงาน เช่น - รายงานข่าว เหตุการณ์ในปัจจุบัน		๒
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ท. ๔.๑ ป. ๖/๕ แต่งบท ร้อยกรอง	๑. คำราชาศัพท์ ๒. ประโยครวมประโยคซ้อน ๓. กลอนสุภาพ		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจาก วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน	๑. วรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม		
๙	ครื้นเครงเพลง พื้นบ้าน	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้วบท ร้อยกรองได้ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๒ อธิบายความหมายของ คำ ประโยคและข้อความ ที่เป็นโวหาร	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้วประกอบ ด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน ๒. ข้อความที่เป็นโวหาร - บรรยายโวหาร - พรรณาโวหาร - สาธกโวหาร - อุปมาโวหาร - เทศนาโวหาร		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม	๑. การเขียนเชิงอธิบาย		๑
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำ ถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลจากเรื่องที่ฟังและ ดู	๑. การตั้งคำถามตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน		๑

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูสื่อ โฆษณาอย่างมีเหตุผล	๒. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูสื่อโฆษณา		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค	๑. ประโยคสามัญประโยคความ เดียว ความรวม ความซ้อน		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. บทอาขยานที่กำหนด		
๑๐	ชั้นกลางสร้าง สุขภาพ	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๔ แยกข้อ เท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๑. อ่านออกเสียงและบอกความ หมายของบทร้อยแก้วและบทร้อย กรองประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมไวรัสต์บักเสบ ๒. การอ่านแยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเนื้อเรื่องที่กำหนด		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๕ เขียน ย่อความจากเรื่องที่อ่าน	๑. การเขียนย่อความ - นิทาน - พงศาวดาร - จดหมาย - ประกาศ - คำสั่ง - พระบรมราโชวาท - โอวาท - สุนทรพจน์ - คำปราศรัย		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๔ พุด รายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการ	๑. การพุดแสดงความคิดเห็นเชิง วิจารณ์		๑

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ฟัง การดูและการสนทนา ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มี มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๒. มารยาทในการฟัง การดู การพูด		๑
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๕ แต่งบทร้อยกรอง	๑. แต่งบทร้อยกรอง กาพย์ยานี ๑๑		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๕ อธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	๑. อ่านวรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน สึกไมยราพ - คุณค่าด้านภาษา - คุณค่าด้านสังคม - คุณค่าด้านวรรณศิลป์ - คุณค่าวัฒนธรรมประเพณี		
๑๑	สวยร้ายสยาลัย	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๗ อธิบาย ความหมายของข้อมูล จากการอ่าน แผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริม ๑. การอ่านแผนที่ แผนผัง		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๘ เขียน เรื่องตามจินตนาการและ สร้างสรรค์	๑. เขียนเรื่อง จากภาพที่กำหนด		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำ ถามตอบคำถามเชิงเหตุ ผลจากเรื่องที่ฟังและดู	๑. ตั้งคำถามและตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๕ แต่งบทร้อยกรอง	๑. แต่งบทร้อยกรองกลอนสี่		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจาก วรรณคดีหรือวรรณกรรม	๑. การอ่านวรรณคดีที่กำหนดเรื่อง โคลงโลกนิติ		๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ที่อ่าน ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๒. บทร้อยกรองโคลงโลกนิติ		
๑๒	สិขิษย์พระดาบส	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๔)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๔ แยก ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของร้อยแก้วประกอบ ด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน ๒. การอ่านโฆษณา		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียน สื่อสารโดยใช้คำได้ถูก ต้องชัดเจนและเหมาะสม ท. ๒.๑ ป. ๖/๔ มีมารยาทในการเขียน	๑. การเขียนโฆษณา ๒. มารยาทในการเขียน		๒
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๕ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและ น่าเชื่อถือ	๑. การพูดโฆษณา ๒. การพูดเจรจาต่อรอง ๓. การพูดรายงาน ๔. การพูดโต้แย้ง		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค	๑. การวิเคราะห์โฆษณาเพื่อแยก ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน และนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	๑. วรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท		๒
๑๓	หนึ่งในประชาคม	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๓)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้	๑. การอ่านออกเสียงและบอกความ หมายของร้อยแก้ว ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	- คำศัพท์ในบทเรียน - ภาษาต่างประเทศ - บทอ่านเสริม ประชาคมอาเซียน ๒. มารยาทในการอ่าน		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๖ เขียนจดหมายส่วนตัว	๑. การเขียนจดหมายกิจธุระ		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ พูด รายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการ ฟัง การดูและการสนทนา	๑. การรายงานและการสืบค้นคว้า ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล	๑. ระดับที่ใช้ในการเขียน - การเขียนจดหมายกิจธุระ - การเขียนบันทึก		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๓ อธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านและนำ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๑. วรรณคดีและวรรณกรรม เรื่อง โคลงสุภาษิตนฤพุนาการ		๑
๑๔	เสียแล้วไม่กลับ คืน	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๑๐	(๓)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๗ อธิบาย ความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ	๑. การอ่านออกเสียงและบอกความ หมายของร้อยแก้วบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - อ่านเสริมรักนวลสงวนงาม ๒. การอ่านกราฟและแผนภูมิ		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๘ เขียน เรื่องตามจินตนาการและ สร้างสรรค์	๑. การเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนด		๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเขียน	๒. การมีมารยาทในการเขียน		
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๑ พูด แสดงความรู้ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟัง และดู ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มี มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. การสนทนาและการพูดโทรศัพท์ ๒. มารยาทในการฟัง การดูและ การพูด		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๓ รวบรวมและบอกความหมาย ของคำภาษาต่างประเทศ ที่ใช้ในภาษาไทย	๑. ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย - ภาษาอังกฤษ - ภาษาบาลี - สันสกฤต - ภาษาจีน - ภาษาชวา - มลายู - ภาษาเขมร		๑
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. บทอาขยานที่กำหนด		
๑๕	นิทานแสนสนุก	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๙	(๓)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอกความ หมายของร้อยแก้วประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน ๒. มารยาทในการอ่าน		
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๗ กรอกแบบรายการต่าง ๆ ท. ๒.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเขียน ท. ๒.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเขียน	๑. การเขียนกรอกแบบรายการ ๒. มารยาทในการเขียน		๒

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูสื่อ โฆษณาอย่างมีเหตุผล ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มี มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๑. การพูดโฆษณา ๒. มารยาทในการฟัง การดูและ การพูด		๑
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำ พังเพยและสุภาษิต	๑. สำนวน สุภาษิต คำพังเพย		
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๑. บทอาขยานที่กำหนด		
๑๖	พางค์เพียงพสุธา	ท. ๑.๑ ถึง ท. ๕.๑		๙	(๓)
		ท. ๑.๑ ป. ๖/๑ อ่าน ออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง ท. ๑.๑ ป. ๖/๓ อ่าน เรื่องสั้นอย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท. ๑.๑ ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	๑. การอ่านออกเสียงและบอกความ หมายของร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประกอบด้วย - เนื้อเรื่องในบทเรียน - คำศัพท์ในบทเรียน - บทอ่านเสริมความดีอันสูงยิ่ง ๒. มารยาทในการอ่าน		๒
		ท. ๒.๑ ป. ๖/๔ เขียน ย่อความจากเรื่องที่อ่าน ท. ๒.๑ ป. ๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจนและ เหมาะสม	๑. เขียนย่อความ สรุปความเรื่อง พางค์เพียงพสุธา ๒. เขียนคำราชาศัพท์ - ระดับที่ ๑ = คำที่ใช้กับราชา - ระดับที่ ๒ = คำที่ใช้กับพระสงฆ์ - ระดับที่ ๓ = คำที่ใช้กับเจ้านาย - ระดับที่ ๔ = คำที่ใช้กับประชาชน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน (๑๐๐)
		ท. ๓.๑ ป. ๖/๒ ตั้งคำถามและตอบคำ ถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ ฟังและดู ท. ๓.๑ ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟังการดู และการพูด	๑. เรื่อง ฟังเพียงพสุธา ๒. มารยาทในการฟัง การดูและ การพูด		
		ท. ๔.๑ ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับ กาลเทศะและบุคคล	๑. คำราชาศัพท์ ๒. ระดับภาษา		๑
		ท. ๕.๑ ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนดและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ		
สรุปบททวนภาพรวม(สอบปลายปี)				๒	๓๐
รวมตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้น ดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอดรวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์ และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะต่างๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่องเชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพเขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมา วิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการ

วิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปรายการใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ขึ้นหรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักซีใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักซีใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิยวนี้นี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่ายๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้นิ้ว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งดี แต่ชี้นิ้วเป็นสิ่งไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดีรูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. **คุณค่าด้านสังคม** เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาเกี่ยวข้องข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการงาน

โครงการงานเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบ เพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการงานเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนรู้แบบโครงการงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการ ที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการออกงานมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่มีสิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีตและอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้ด้านาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อื่นทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้นักพัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขมีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย้อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความงอกเงย จงชั่งหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักยอมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง บอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนการทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตน เพื่อดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

๑. นายสมศักดิ์ ถนอม
๒. นางสุนิตย์ ชูช่วยสุวรรณ

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านส้อง
รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านส้อง

คณะทำงาน

๑. นางอ่อนแก้ว บัวผิน
๒. นางสาวจิตราภรณ์ วรรณโชติ
๓. นางกมลพรรณ หนูปลื้ม
๔. นางวนิดา อินทสโร
๕. นางสาวภัสวดี ไทยภักดี
๖. นางสาวอมรรัตน์ หม่อมนวล
๗. นางสาวสิริผล ผลาเลิศ

หัวหน้าวิชาการ
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย
ครูโรงเรียนวัดบ้านส้อง
ครูโรงเรียนวัดบ้านส้อง
ครูโรงเรียนวัดบ้านส้อง
ครูโรงเรียนวัดบ้านส้อง
ครูโรงเรียนวัดบ้านส้อง

คณะบรรณาธิการ

๑. นางสุนิตย์ ชูช่วยสุวรรณ
๒. นางอ่อนแก้ว บัวผิน
๓. นางสาวจิตราภรณ์ วรรณโชติ

รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านส้อง
หัวหน้างานวิชาการ
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

พิมพ์ทาน

๑. นางสาวจิตราภรณ์ วรรณโชติ